

Črensovc. Matilde Halaši ni več med živimi. Sirota je trpela nad pet let, iskala zdravja tudi v bolnici, iz katere je prišla pred nekaj dnevi domov umirat. Z Jobovo potrpežljivostjo je prenašala dolgo bolezen, popolnoma vdana v božjo voljo. Večkrat je bila sprevidena in pripravljena za smrt, ki jo je ugrabila v 26. letu svoje starosti. Veličasten pogreb je pokazal, kako jo je vse rado imelo. Nad 50 Marijinih družbenic jo je spremilo na zadnji poti, ki so jo tudi odnesle na kraj počitka. Založno mater, ki je že več let naročnica »Slov. gospodarja«, naj tolaži ljubi Bog, mi pa molimo za pokoj duše rajne Matilde. Počivaj v miru!

Črensovc. V naši občini je zelo razširjen orahom. Imamo dve zaščitni sestri (tu jima pravijo trahomki) stalno pri nas, ki zdravita okužene, in sicer ena na treh Bisticah, druga v ostalih vaseh. Ne vemo, kaj je vzrok, da te bolezninice ne hiti konec. Nekateri hodijo na zdravljenje leta in leta, pa bolezen ostane.

Hotiza. Zopet smo dobili gostilno. S 1. aprilom je otvorila gostilno naša daleč naokrog znana Liza. Radi krize je pred enim letom odpovedala obrt, zdaj ko ni več druge gostilne, si pa zopet lahko pri njej pogasimo žejo. Dobra vina in postrežba se samo priporočajo.

Žizki. Sram nas je postalo, ko smo zvedeli, da so pri nas ukradli kolo šolskemu upravičetu iz Trnja g. Hvala. Kot običajno, je prišel zvečer okrog sedme k šolskim sestram k večerji. Ko je prišel ven, bicikla ni bilo. Drugo jutro so našli ogrodje na pokopališču, drugo so pa odnesli. Vsi so se zgražali nad takim dejanjem. Orožniki so začeli iskati. Strah ali lušna vest sta pripravila uzmoviče do tega, da so tretji dan prinesli večina ukradenih reči v Trnje, seveda ponoči. Orožniki so nesramnežem na sledu. — V Polani so fantje kradli kokoši in jih pri nas prodajali. Pa so imeli smolo. V spremstvu orožnikov je en tat nosil kokoši v Črensovcih, Žizkih in odnesel jih je v Polano. Fant je iz Trnja. Drugi so popihali. — Kradejo v vseh vaseh in vse do česar pridejo. Približuje se velikonočni ponedeljek in proščenje, ko bo treba razgrajati. — Mogoče nam bo zopet kdo očital, da naše slabosti trisimo po svetu. Bičali smo in homo take propalice, pa naj bodo iz katerekoli vasi. Kdor

zagovarja take falote in zmanjšuje njihove krivde, je sokriv njihovih dejanj.

Turnišče. Umril je pri nas Lebar Janez po daljšem bolehanju v starosti 50 let. Pokojnik je živel tiho in mirno življenje. Bil je zelo skromen človek. Poročen ni bil. Naj mu sveti večna luč! Pokopali smo tudi Koren Ano, po domače Vojkovičovo mamico, v starosti 72 let. Pokojnica je bila zelo blaga in skromna žena in zelo dobra mati svojim otrokom. Pokojnici blag spomin! — Dne 14. aprila se je vršil živinski in kramarski sejem. Bil je zelo dobro obiskan; zlasti živine je bilo veliko prignane. Bilo je še dokaj veliko povpraševanje po plemenitih bikih, ki so se prodajali po 3.25—3.50 Din za 1 kg. Tudi kramarji so prišli na svoj račun. Ljudstva je bilo veliko, ker je bilo res krasno in toplo pomladansko vreme. Kupčije so še precej dobro uspevale.

Sobota. Nemila smrt je pokosila iz sredine svoje družine in prijateljev g. dr. Slavka Vesnika, odvetnika v Soboti. Pokojnik je bil med prvimi odvetniki pri nas od onkraj Mure. Bodi blagemu pokojniku ohranjen trajen spomin med nami in pokoj njegovi duši! Njegovi družini sporočamo naše iskreno sožalje! — Kakor smo obveščeni, je veliko orožnikov v Slovenski Krajini bilo prevedenih v višje čine s 1. aprilom. Vsem orožnikom pri napredovanju iskreno čestitamo!

Obrtniki prosijo. Kakor znano, morajo naši obrtni pomočniki polagati svoje mojstrske iz-

Oglas je reg. pod št. Br. 23702 od 19. XI. 1934.

pite v Mariboru. Marsikateri pomočnik bi zelo rad položil svoj mojstrski izpit, toda radi velikih stroškov pri potovanju v Maribor se morajo odpovedati tej želji. Zato bi nas zelo veselilo, če bi se končno dovolilo za lendavski in soboški srez skupaj polaganje mojstrskih izpitov v Soboti.

Širite „Slov. gospodarja!“

Fram. Naša vrla dekleta so za materinski dan priredile lepo igrice »Klic božje« ter napravile materam veliko veselja. — Misijon v sredini meseca marca se je zelo slovesno vršil. Udeležili so se ga vsi domačini, mnogo pa jih je prišlo tudi iz sosednih župnij, zlasti še zadnji dan je postala naša župna cerkev kar premahna. Za sklep dne 17. marca se je vršila zelo veličastna rimska procesija ob velškanski udeležbi ljudstva. — Kmečka hranilnica in posojilnica je darovala za župnijske uboge 200 Din namesto venca njenemu so-

ustanovitelju in članu načelstva rajnemu Fr. Klavžu iz Požege. Bog povrni!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Briti se nam ni treba, ker nas brije huda burja. Krizo bi radi prežagali na drobne kose, pa se ne da prijeti, dasiravno jo čutimo vsi. Les ne gre v promet, živina tudi ne, le poštnih položnic za plačevanje davkov s nam ne manjka.

Ljutomer. Utopljenka v Muri. V četrtek je Mura na Moti pri Ljutomeru naplavila človeško truplo ženskega spola. Identitete nesrečne utopljenke se dosedaj ni dalo ugotoviti, ker ni imela pri sebi nikakih znakov, odkod da je. Bila je močna ženska kakih 35 let stara, oblečena v priprosto obleko. Truplo je bilo gotovo že par dni v vodi. Mestna občina je telegrafično obvestila Gornjo Radgono, pa

Cigani so volili svojega kralja.

Na svetu je okrog 300 tisoč ciganov in 1 dobra tretjina teh živi na Poljskem. Poljski cigani imajo svojo lastno ustavo, svoje posebne zakone in svoje sodnike, so pa izven tega seve podvrženi še ustavi in zakonom države. Imajo tudi svojega kralja, ki ima svoj prestol v Varšavi in je voljen za pet let.

**CEMENT
A P N O:
C. Pickel
Maribor
Koroščeva ul. 39**

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Šele v Globokem je zamogel voznik z voza. Vzbudil je ljudi, jim sporočil grozno vest o roparskem napadu in prosil, naj pohitijo z njim za tolovaji, ki so ujetnike izropali in jih bodo pustili kje v gozdu na pol žive.

Nekaj Globočanov se je odpravilo takoj na pot. Vzbudili so v Dobravi stanujočega logarja, da bi bil vsaj eden dobro oborožen in pri rokah, če bi roparji še ne bili pobegnili.

Rešilna ekspedicija se je lotila neustrašeno dela ter iskanja od mesta napada po obširnem gozdu na vse strani. Svetili so s škopom, klicali, iskali in brzeli v vseh smereh. Na vse klince iz polnih grl nobenega odgovora! Iskanje v popolni temi ter po gosti šumi je bilo težavno, saj ni znal nobeden, kam bi posvetil in kam bi hitreje stopil, da bi bil nesrečnežem poprej v pomoč.

Dobri, požrtvovalni ter hrabri Globočani so sve-

15

tili, kričali ter tekali po hosti pod logarjevim vodstvom od pol dveh po polnoči do prve zore. Ob meglenih posinih prvih solčnih žarkov so zadeli slučajno na jaso, katero so poprej obletali ter obkrožili bog-znaj kolikokrat brezuspešno.

Na jasi se jim je nudil na prvi pogled po njih lastni izpovedi strašen prizor! Natančnejši ogled položaja med grozo ter trepetom jih je poučil, da gre za navadno fantovsko križanje, kakoršno je po teh krajih nekaj običajnega.

V slučaju, da zalotijo ponočni kresači ali voglarji kakega nepoklicanega fanta pod oknom deklina iz njihove vasi, ga tudi križajo vsem drugim v posmeh ter svarilo na zgoraj opisani način.

Rešilci so rešili čisto otrple gospode križev in so jih odnesli k logarju, kjer so jim nudili razna okrepčila.

Ko si je križana trojica opomogla, je prosil g. Hansel, naj ga odpeljejo v Brežice, kjer ga bo preiskal zdravnik radi morebitnega nočnega prehlada. Veršec in Vrstovšek sta se lahko vrnila z Globočani peš iz Dobrove na kraj svojega službovanja v Pišce.

Vsak od napadenih in srečno rešenih je znal po-

Starostne bolezni v mladosti,

Kdo bi pred nekoliko desetletji mislil, da bomo imeli aparate, preko katerih bi samo s preokretom z roko mogli poslušati radio-pojstaje vsega sveta, pa da nam ni potrebno iti od doma. Pa da bomo imeli potniška letala, s katerimi moremo v nekoliko urah preleteti vso zemljo! Pa da bodo babice in dedji, kateri bodo tekmovali v plavanju, v drsanju, v smučanju z dečo in vnuki!

Pred 50 leti so sedeli naši sivolasi stariči po zimi k topli peči, toda danes gojijo sport in pijejo »Planinka čaj Bahovec«, da bi tako kroženje krvi in svoje prebavne organe imeli v redu. Kakor smo se svoj čas morali že v mladosti boriti s starostnimi boleznimi, tako uživamo danes v sami starosti mladostno veselje.

Danes vedo tudi manj izobraženi, da lepota, mladostni izraz, moč živcev in odpornost telesa zavisi od zdravja prehranjevalnih organov, kakor tudi to, da so okornost telesa, blažavost, postarnost, nervoznost, potrnost znaki,

mladostno veselje v starosti!

da prebavni organi ne delujejo v redu, a to se občuti po pogostem glavobolu, nerazpoloženju, nepihnenosti, bolezni vsled preobilice kisline v vodi, hemeroidih, slabosti srca, nakopičenju masti, zgagi itd.

Statistike točno javljajo, da večina ljudi umre zaradi bolezni v kroženju krvi, v prebavnih organih in v organih za dihanje, toda v primeru s prejšnjim stoletjem je umrljivost znatno padla, ali se je vsaj življenjska doba podaljšala.

Na vsak način moramo svetovati posebno pri slabi prebavi, pri okornem delovanju črevesja in prenapetosti, a ravno tako tudi pri nepravilnem kroženju krvi, temeljito očiščenje organov, saj se je ravno zato tako razširilo zdravljenje z mineralnimi vodami in s čaji, a še prav posebno pomladansko čiščenje s »Planinka čajem Bahovec«, kateri se, kakor je znano, pripravlja v apoteki Mr. L. Bahovec v Ljubljani iz zelo skrbno zbranega zdravilnega planinskega zelišča.

se do danes ni dalo ugotoviti, odkod je bila nesrečna utopljenka doma. Morda tudi iz Avstrije, morda iz kake obmurske vasi. Truplo so prepeljali v ljutomersko mrtvašnico in je bilo pokopano na tukajšnjem pokopališču. — Potovanje na Oplenac. Ker se je iz celega sreza priglasilo samo 56 udeležencev za potovanje na Oplenac, je moral odbor za potovanje odpovedati in likvidirati. Potovanje iz ljutomerskega sreza na Oplenac se torej ne bo vršilo. Ker pa imajo skupine po 50 oseb iste ugodnosti na železnici, je pričakovati, da se bodo za potovanje odločile posamezne mestne občine in ga zase organizirale. — »Izgubljenega sina« vprizori danes popoldne ob pol 4. uri v Katoliškem domu naša Ljudska čitalnica. Zadnja predstava. Pridite!

Veržej. Dne 28. aprila bomo obhajali v Marjanišču praznik Matere dobrega sveta in don Boskov praznik. V soboto zvečer ob pol 7. uri bo govor, litanije in slovesen blagoslov. Po blagoslovu bo pa krasna igra »Slehernik«. Zelo znižana vstopnina. Na praznik bodo sv. maše od 5. ure dalje. Ob pol 10. uri bo slovesna sv. maša na prostem. Poje domači pevski zbor. Popoldan ob dveh bo govor, litanije in blagoslov. Po blagoslovu bo pa zopet predstava ob treh popoldne. Predstava bo končala tako, da bodo tudi oddaljeni lahko prišli na

vlak. Uljudno vabljeni vsi prijatelji Marjanišča in častilci sv. Janeza Boska.

Vojnik. Marsikdo se še spominja starih časov, kako je ženina in nevesto spremljalo k poroki cel kup muzikantov in veliko svatov. Dandanes pa ni več tako. Ženin in nevesta se navadno peljeta k poroki sama z dvema pričama; opustila se je stara navada. Upeljala se je noya navada: ni godbe pri poroki, zato pa je pri pogrebu. Pri pogrebu se svirajo žalostinke, po pogrebu pa vesele koračnice.

Skofjvas. Naš občinski odbor je na seji 24. marca oddal službo občinskega delovodje (tajnika). Za to mesto se je potegovalo sedem reflektantov, in sicer štiri domačini in trije iz drugih občin. Dobil je to službo g. Lednik iz Celja. Čudno, da se niso odločili za domačina.

Buče pri Kozjem. Huda kriza nas stiska, da včasih ni pare niti za sol in za druge vsakdanje potrebščine. Skoraj bi bil v predpustnem času volk tulil skozi našo vas, pa so se vendar nekateri ojunčili ter prestopili prag zakonskega življenja. Med drugimi se je tudi poročila vrla Marijina družbenka Perc Anica z bivšim tuk. organistom Antonom Meklav. Bil je izbornen pevovodja, ki je nastopil novo službo ob italijanski meji na Planini pri Raketu. Želimo mu obilno uspeha. Iz Dobrežic

Dr. JANKO PIHLAR

specialist za notranje bolezni

Maribor, Prešernova 2

ordinira dnevno od 8.—12. in od 2.—4. ure

samo ob nedeljah in praznikih ne ordinira.

je nam Lupšetov odpeljal spoštovano dekle Stegenšekovo Anico iz Verač na svoj dom za gospodinja. — Katoliška akcija pri nas deluje. Lansko leto smo imeli možje in fantje naše fare in sosedje iz Olimja in Podčetrtka pri Mariji na Pesku veliko zborovanje. Za letošnje pripravljamo, da bodo imele žene in dekleta iz teh treh župnij pri nas na Bučah svoje zborovanje. — Gasilska četa se tudi dobro drži. V sedanjih težkih časih si je lansko leto nabavila moderno brizgalno ter veliko cevi, kar je stalo precej dinarjev. Letos pa se trudi, da spravi skupaj material in si postavi gasilni dom. Bo pač treba delati s kulukom in potrkati na dobra srca za prispevke. Tovariši gasilci, le vztrajajte! — Za bodoče skupščinske volitve hočejo nekateri kandidirati za vsako ceno, češ, če me re marajo tukaj, grem pa drugam. Saj so že navajeni pogosto barvo izpreminjati. — Po vinskih kletah imamo še precej vina. Kupci, le pridite po izorno in slovečo bučko kapljico. — Bratovščina jeruzalemskega osla se je tudi pri nas močno razpala. Žalibog so celo nekateri možje njeni udje ter med pridigo in sv. mašo podpirajo cerkveni zid. Upamo pa, da se bo bratovščina kmalu razpustila, ker ji bo zmanjkalo članov. Možje in fantje, pridružite se rajši Apostolskemu mož in fantov, ki v obilnem številu pristopajo redno vsak mesec k mizi Gospodovi.

Dortmund-Eving v Nemčiji. Ne dopuščam nam vest, da ne bi poročali »Slovenskemu gospodarju« naše veselje in radost, ki smo jo doživeli 27. in 28. marca t. l. tukaj v Evingu. Ta dva dneva sta bila za nas verne Slovence prava praznika. Prišel je k nam g. duhovni svetnik Oberžan. Imeli smo dne 27. marca popoldne pridigo in pete litanije. Pridigarjeve besede niso bile zaman. Po večernicah je bila

vedati o lopovih le toliko, kolikor je zabeleženo v zgornjem delu zapisnika.

Tako se je glasilo besedilo žandarskega zapisnika o dejanskem stanju. Naloga okrožnega stražmojstra je: Poizvedeti, odkod bi bili nesramni napadalci in če jih ni kdo videl, da so se potikali po okolici Dobrave, kjer so se pripravili na nočni napad.

Gospodar Janežič je sledil pazno čitanju zapisnika. Če bi ne bil nadžandar zatopljen v črke, bi bil moral videti, kako je krotil gospodar z vso silo samega sebe, da ni prasnjal v glasen krohot. Branje dolgih litanij o dejanskem stanju je trpelo tako dolgo, da se je krčmar zopet zbral, zadobil oblast nad seboj in je zatrjeval prijatelju z vso resnostjo, da ni videl in ne slišal o res skrajno drznih napadalcih prav ničesar.

Le osebni popis tolovajev se točno ujema z njegovimi današnjimi sušaci otave ob potoku pri cesti. Stražmojster si je na te besede že popravil pas in torbo, da bi odhitel takoj na ogled. Janežič ga je pridržal s pojasnilom, da so se natepli zavsem slučajno na njegov travnik po celem okraju znani prihajajoči: Majdak, Bindek in Najncig.

Zandar se je tudi krohotal hudomušnemu osum-

ljenju in bil mnenja, da so trije potepuhi na travniku po opisu napadenih za las enaki onim trem drznežem, ki so že bogznaj kje in ne bodo mirno premetavali otave v skoraj neposredni bližini mesta, kjer je bil izvršen ponočni napad, ki niti zločin ni!

Možakarja sta še uganila marsikatero na račun križanja, katero je v očeh priprostega naroda debela šala, za uradne osebe od razkuževalne komisije že — zločin!

Pri odhodu je zaupal stražmojster krčmarju, da zna po osebnem opisu za enega, kateri je bil zraven in je tudi voditelj celotnega upornega gibanja. Gre sigurno za Lapuhovega Vinka iz Sromelj. Ta je velike postave, skrajno drzen, neustrašen in tudi skriti ter zginiti zna liki kavra. Nad njega se bodo spravili. Treba bo za ta težavni posel posebnega pogonskega povelja na vse žandarske postaje v okraju. Ga že bodo iztaknili, četudi je zlezal v jazbečevo luknjo. Če bo enkrat pod ključem ter na varnem glavni rogovilež, bo izdal tudi oba pomagata. Pri zasledovanju prefriganih kmečkih lopovov kot je Lapuh, je treba časa, natančnega načrta ter predvsem previdnega postopanja, ker naglica samo škoduje!

V tokratnem volilnem toju sta se kosala za prestol dva bratrance. Pravice ciganskega kralja med cigani so jako dalekosežne in se jih kralj kaj rad posluži.

All smemo pri ribarstvu govoriti.

Marsikdo bi dejal, da ne, in menil, da s tem ribe splašimo. Pa vendar riba ničesar ne sliši o našem pogovoru.

**TLAKI
CEVI:
C. Pickel
Maribor
Koroščeva ul. 39**

spoved za Velikonoč in je trajala do pozne večerne ure. Zjutraj dne 28. marca je bila še pred mašo tudi spoved in ob 8. uri smo imeli sv. mašo s slovenskim petjem in pridigo in sv. obhajilo. Srce nam je v veselju zatrepalo, ko smo videli, koliko jih je pristopilo k mizi Gospodovi. Toliko jih že ni bilo tu več kakor 30 let skupno pri sv. obhajilu. Bilo jih je čez 50. Po sv. maši smo imeli malo zborovanje v društveni dvorani. Komaj eno dobro uro smo imeli gospoda med seboj in se z njim razgovarjali, kar se zasveti ura v roki g. duhovnega svetnika in takoj nato začne od nas slovo jemati. G. duhovni svetnik! Ker ni bilo časa, da bi se Vam bili dostojno zahvalili za Vaš obisk, Vam tem potem sporočamo udano zahvalo in ob enem nado, da se nismo zadnjice videli v Evingu. Tudi moramo omeniti, da sta v Evingu dve slovenski društvi: Društvo sv. Barbare in Društvo jugoslovenskih delavcev. Delamo kolikor mogoče skupno in sporazumno. To je že dober sad rodilo: Dal Bog, da bi bilo povsod tako!

Heerlen v Holandiji. Zopet smo imeli izseljenci v Holandiji pristrčno slovesnost. Ob-

Hlev mora biti prost kuge!

Pri okuženem oteletenju in nalezljivim nožnim katarjem uporabite preprečevalno od živinozdravnikov priporočen „Bissulin“. Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Drži trajno, brez duha, nerazdražljiv. Najmanjši tovarniški zavitek 25 obvezil. Izdelovatelj: H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: „Lykos“, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8. 213

hajali smo dan, ko se je naš pater srečal prvič z očakom Abrahamom. Zbrali smo se to pot dne 17. marca v Hoensbroeku. Po sv. maši, ki jo je bral jubilent sam, naš pater van Velzen, in pri kateri je pel moški pevski zbor »Zvon« iz Heerlerheide, smo se zbrali v dvorani pomočniškega doma, kjer se je vršila lepa proslava. Ko je stopil »naš pater« v dvorano, je zadonela njemu v pozdrav pesem »Pozdravljena«, ki jo je zapel omenjeni pevski zbor. Nato pozdravi jubilanta v imenu Zveze jugoslovenskih društev sv. Barbare v Holandiji predsednik g. Novak in mu izroči k 50-letnici lepo izdelano častno diplomu, ker ga je omenjena zveza imenovala za častnega

predsednika Zveze zaradi velikih zaslug za naše izseljence v Holandiji. Potem je pristopila mala Olgica iz Hoensbroeka s pristrčno deklamacijo in mu izročila šopek rdečih nagelnov in rožmarina. Sledile so deklice iz Eygelshovena in Chevremonta z deklamacijami in šepki cvetlice. V imenu posameznih društev so voščili vse najboljše jubilantu predsedniki iz Brunssuma, Heerlerheide, Hoensbroeka, Lutterade, Chevremonta, Spekholzerheide in Eygelshovena ter predsednik pevskega društva »Zvon« iz Heerlerheide. V ganljivih besedah se je zahvalil jubilent za lepo slavnost, ki ga je zelo presenetila, saj niti pričakoval ni, da so naši Slovenci izvedeli, kedaj se bo srečal z Abrahamom. K sklpeu slavnosti je podelil vsem navzočim mašniški blagoslov. Razšli smo se z željo, da naj Bog še dolgo ohrani »našega pater«. Č. g. izseljeniški duhovnik Oberžan je bil v tem času ravno v sosedni Nemčiji na reisijskem potovanju, pa se je v duhu pridružil našim pristrčnim čestitkam.

*

Odprta noč in dan so groba vrata

Limbuš pri Mariboru. V letošnjem letu, in zlasti v mesecu marcu, je smrtna kosa, kol že dolgo prej ne, nepričakovano veliko faranov limbuške fare pokosila in jih spravila k večnemu počitku. Nič manj kot sedem se jih je v tem mesecu preselilo iz tega sveta v drugi boljši svet, od teh trije člani našega prepotrebne in prekoristnega Pogrebnege društva, kar je društvu povzročilo obilico nepričakovanih stroškov. Med temi tremi je bil tudi rajni g. Anton Gartner, bivši posestnik in pozneje prevžnikar, bivajoč pri svojem dobrem in skrbnem sinu Antonu, sedaj posestniku in tajniku Pogrebnege društva v Limbušu, ki je dne 16. marca v 72. letu svoje starosti za vedno zatisnil svoje trudne oči. Pokojnik, rojen v Limbušu, je svojo mladost preživel pri svoji

dobri teti v Trbižu pod Sv. Višarjami na Koroškem, kjer se je pri njej izučil mesarstva ter pri njej dalje časa ostal kot mesarski pomočnik. Od tam je prišel nazaj v svoj rojstni kraj, kjer je po dedoval po svoji drugi teti posestvo, se oženil in vse svoje nadaljnje življenje prav pridno in skrbno gospodaril in kjer ga je tudi na njegova stara leta zajela bleda smrt. Splošno je bil znan kot vzoren sadjerejec. Bolehal je že več let na naduhi, katera mu je tudi prestrigla nit življenja. Zelo lep je bil njegov pogreb na limbuško pokopališče, katerega je oskrbelo limbuško Pogrebno društvo. Pred hišo kot na grobu so mu ganljivo zapeli pevci pevskega društva »Planinca« iz Pekar v slovo, godci pa so mu ves čas spreveda godli turobne žalostinke. Ob od-

prtem grobu se je v vznesenih besedah poslovil od rajnega Antona blagajnik Pogrebnege društva g. Franc Pšunder, zahvaljujoč se pokojniku za vso veliko in požrtvovalno skrb, katero je gojil pokojnik skozi štiri leta za Pogrebno društvo. Počivaj v miru, dragi Anton in večna luč naj Ti svetil!

Fram. Petru Krnc iz Morja sta po enem mesecu sledili v večnost Ivana Stavbar iz Fram, zapustivši tri otroke sirote, in Marija Predan, za katero žaluje zlasti njen osamel mož. Na Ješenci pa je smrt ugrabila Marinovim dragega osivelega očeta Janeza, ki je zadnja leta živel v pokoju na svojem posestvu in bil vedno zaveden čitatelj »Slovenskega gospodarja«. Naj vsi v miru počivajo!

ru z ribičem, tudi tedaj ne, če govorimo na ves glas. Riba se zganje le na pojave v vodi in bi jo splašil samo grom, ki bi potom zračnih valov povzročil tudi valovanje vode. Riba opazi najmanjši nemir na vodi in zadoštuje, da zamahnemo z veslom, ali pa se narahlo zaziblje čoln.

Kako dolgo še živi utopljenec?

Novjša raziskavanja so pokazala, da umre utopljenec prav za prav vsled zastrupljenja nekkih možganskih delov z ogljikovo kislino. Ker ne dobi v vodi kisika, se prenapolnijo ti deli z ogljikovo kislino, ki povzroča smrt po 15 minutah. Po nesreči mora-

Med takimi ter podobnimi načrti za prihodnje dni se je poslovil iz Župelevca okrajni stražmojster s celotnim utrujenim spremstvom ter se je vrnil nazaj v Brežice, kjer je hotel počakati na nadaljnja povelja. Glavno je bilo, da je imel v torbi opis dejanskega stanja, vse drugo bodo že opravili podrejeni orožniki.

Ni še bil zatoni zadnji žandar za cestnim ovinkom pred objemom šume v Dobravi, so že pometali prihajajoči na travniku za potokom grablje in odhiteli v Janežičevo hišo na obljubljeni pogostitev.

Bil je mož beseda imoviti gostilničar v Župelevcu. Kaj mu je bilo za vedro vina ter za na raznju pečenege prolenka! Glavno je bilo sramotno križanje oblastne gospode, kateri se bo smejal celi okraj in je sploh s tem javnim osramotenjem onemogočeno nadaljnje poslovanje na dno pekla prokletih ušivcev!

Pri celotnem »špasu« še ta dobrina, da so ga resnično izvedli trije vsem znani norci, a ga jim ne bo verjel nikdo razen njega, ki jih je podžgal do od njega samega nepričakovanega dejanja. Okrajni stražmojster se je krohotal opazki o morebitni krivdi prihajajočev, pa bi se sodnik in okrajni glavar nel!

Pri pregledu nehote posrečenega osmešenja tako

visoke in obenem kačje osovražene gospode je bil Janežič iz dna srca vezel med pripravljanjem gostije trem potepuhom in klatežem.

Prihajači so pili, jedli malcdane do razpočenja, kričali ter uganjali vsemogoče razposajenosti. Gospodar jih ni svaril, še podžgal k jedi in pijači, da so bili vsi onemogli po enotedenskem pirovanju in so se razleteli prostovoljno, da se streznejo, razbremerijo želodec in razhodijo ciganstvu udane noge.

Sala s križanjem glavnih ušivcev v graščinskem gozdu v Dobravi se je raznesla na dolgo ter široko z brzojavno naglico dalje nego po brežiškem okraju.

Seve ni verjel nikdo, da tičijo za križanjem na pol nori prihajajoči, ampak je šlo zasluženo osramotenje na pohvalni račun Lapuhovega Vinka.

Z vestjo, da je na prežarski način križal vrhovnega komisarja ter njegovi obe desni roki (Veršeca in Vrstovšeka), je še tesneje priklenil nase kmete v obsotlških krajih ter po Posavju. Kmetje so dobili še več korajže in so grozili javno, da bodo odslej križali vsakega ušivca, ki bi se še prikazal v vinograd.

Potečavščina s križanjem je bila res dobra, v očeli priprostega naroda največje dejanje v upornem

Medvece-Majšperk. Težki udarec je nas zašel, osobito pa delavce železniške proge Medvece, žične železnice in tovarne Hamre v Majšperku. Umrl je dne 17. marca v Gradcu v sanatoriju v najlepši m. ž. ki dobi v starosti komaj 46 let g. Karl Kubricht, ravnatelj in lastnik tovarne Hamre, žične železnice Medvece-Hamre in železniške proge Medvece-Pragersko. Truplo blagopokojnega so prepeljali na njegov grad Hamre, kjer so ga v zaprti krsti položili na mrtvaški oder. Rajni g. Karl Kubricht (rodom Čeh) je bil pri nas zelo čisljan, osobito delavci so ga spoštovali, ker je bil plemenitega srca. Pogreb, kakršnega še ni videla majšperska in tudi sosednje župnije ne, se je vršil v sredo 20. marca, popoldan ob treh. Po cerkvenih obredih pred gradom je rajnemu zapel cerkveni pevski zbor majšperski in moški pevski zbor vodstvom g. dr. Milka Pečerja s Ptujске gore žalostinko, nakar se je začel pomikati pogrebni sprevod na kraj blizu grada, kjer je bil na željo rajnega in gospe vdove pokopan in kjer bo nad njegovim grobom sezidana kapelica v trajni spomin. Prostor, kamor so položili rajnega, je blagoslovil g. dekan iz Hoč. Ob odprtem grobu so se poslovili od dragega pokojnika načelnik požarne brambe Karl Vrečko iz Majšperka, upravitelj šole v imenu občine itd. Končno je rajnemu zapel ob odprtem grobu moški pevski zbor »Vigred«, a domači cerkveni mešani zbor pod vodstvom organista lepo žalostinko. G. Karl Kubricht naj počiva v miru v veliko prezgodnjem grobu! Žalujoci vdovi in sorodnikom naše prav iskreno sožalje! Vsi delavci kličemo rajnemu: Slava njegovemu spominu!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Dne 10. marca nam je naznanil farni zvon, da se je preselil iz te solzne doline komaj 23 let stari mladenič Simon Pavlič, po domače Štajnek, ki mu je zavratna bolezen pretrgala nit življenja. — Dne 20. marca je prišla brzozavka iz Maribora, da je umrla v javni bolnici Elizabeta Vetrlih, po domače Rotneti, prevžitkarica, v 57. letu svoje starosti. Bila je operirana na glavi, pa je po silno težki operaciji umrla. Pogreb se je vršil dne 23. marca v Mariboru ob treh popoldan. Udeležili so se pogreba njen mož in vsi njeni sedmeri otroci. Počivaj v miru, draga mati! Možu in otrokom pa tudi drugim sorodnikom naše iskreno sožalje!

Radislavci-Mala Nedelje. Smrt je pokosila mlado cvetko, staro komaj 19 let, Frančiško Škrobar, vrlo Marijino družbenko, ki je bolehalo že več mesecev na neusmiljeni jetiki. Njena mama in vsi njeni so ji iskali zdravila povsod, ali zdravja ni bilo od nikoder. Bila je vedno vedrega značaja, zato je z junaško potrpežljivostjo prenašala vse bolečine. Dne

21. marca je mirno v Gospodu zaspala. Njen pogreb je bil dne 24. marca ob obilni udeležbi. Belo oblečena dekleta so jo spremljala na zadnji poti. Pri odprtem grobu ji je zapel domači pevski zbor ganljivo žalostinko. Poslovilne besede je spregovorila prednica Marijine družbe. Materi vdovi in dvema sestrama, dedku in stricu naše sožalje!

V vstajenje — v življenje!

Franjo Tanjšek, št. Andraž pri Vel.

Velika noč. Praznik vstajenja in življenja, praznik zmage luči nad temo, praznik miru in sprave. V srcu slehernega kristjana se nahaja praznično razpoloženje, svet mir; njegova duša se čuti vesela in olajšana, kakor da je sproščena težkih spon, kakor da je odpadlo od nje težko breme, ki jo je tlačilo in morilo. Pozabljeno je trpljenje, pozabljeno gorje, ki je naš zvesti spremljevalec v sedanjih težkih dneh. In vsi tisti, ki so daleč proč od domačega krova, ki so zapustili rodno grudo ter odšli v tujino, da si tam poiščejo svoj zaslužek, svoj kos kruha, ki jim ga zemlja domača ni mogla dati; vsi tisti, če le morejo, se v teh dneh vračajo na svoje domove, k svojim dragim domačim, da z njimi vred pod domačo streho pri skupni mizi praznujejo veselo alelujo. Vračajo se, da vsaj za kratek čas pozabijo na trud in trpljenje, s katerim si služijo svoj kruh, da se vsaj za trenutek otresejo težav in skrbi vsakdanjih. Tudi našemu kmetu prinesejo velikonočni prazniki uteho in mir. On je ostal zvest svojim očetom, svojemu domu; on je ostal zvest zemlji domači, ki ga je redila in vzredila, da je vzrastle v močnega človeka z jeklenimi mišicami in vedrim duhom, ki lahko kljubuje vsem viharjem življenja. Z zvesto ljubeznijo ljubi rodno grudo, ki željno srka vase njegov znoj, ko z žuljevimi rokami in s potnim čelom hodi za plugom, da pridela iz nje živež za sebe in svojce. O velikonočnih praznikih so pozabljeni žulji, pozabljene vse bridkosti in težave celega leta in

z vedrim obrazom in z radostjo v srcu praznuje s svojimi domačimi veselo alelujo, zahvaljujoč se vstalemu Zveličarju za vse, kar mu daje zemlja, in proseč ga blagoslova božjega njiavam in vinogradu tudi za v bodoče.

Velika noč. Praznik vstajenja in življenja. Premnogi pa nimajo vstajenja!

★

Hoče pri Mariboru. »Črna žena«, ki je nekdanji ljudi strašila po Gorenjskem, se bo pojavila na velikonočni ponedeljek dne 22. t. m. tudi v Hočah v prosvetni dvorani. Iz igre diha pristno kmečko življenje in je vsa preprejena z narodno pesmijo. Igra mora dvigati in razvedriti. In ta je taka. Je resna, a vesela obenem. Pridite in prepričali se boste!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Ustanovljena je tudi pri nas Katoliška akcija. Slišali smo v pridigi g. tajnika Katoliške akcije, ko nam je prapor blagoslovil, da je naš Zveličar si izbral učence in apostole. Tako si tudi naš g. župnik izbira pomočnike pri krščanskem delu. Zato pa, fantje in možje, pojdimo na delo!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo priredi Finžgarjevo ljudsko dramo: »Razvalina življenja« na velikonočni ponedeljek dne 22. aprila in na Belo nedeljo dne 28. aprila.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na velikonočni ponedeljek vprizori fantovska Marijina družba verski misterij »Slečernik«. Začetek ob treh popoldne. Brez duhovnega užitka bo oni, ki bo izostal.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na velikonočni ponedeljek popoldne ob treh vprizorijo naši igralci v cerkveni dvorani dve globoki igri: »Anima« ter »Igra apostola«. Igrji nam bosta pokazali, kako tudi najbolj propalega človeka more rešiti in spraviti na pravo pot le samo razumevajoča ljubezen (Anima) in pa živa, popolnoma zaupno-otročka vera (Magdalena

pokretu; a se je maščevala prebridko nad povsem nedolžnim Lapuhom in še nad marsikaterim njegovim najozjim somišljenikom.

Norci so križali oblastne odposlance ter vršilce dolžnosti; oblast je pričela pribijati na križ teptanja kmečkih pravic nedolžne, tekla je kri, zmagala pa je le kmečka odpornost in razkuževalne komisije so morale zginiti za vselej!

Pustili smo Katičevo Veroniko kot novoporočeno ženo bogatega vinskega barantavca ter živinskega prekupca Grge Pasariča v Stenjevcu. Preselila se je iz domačega srebrnega v zlato gnezdo, saj tako so trdili Zagorci, kateri so poznali Katičeve ter Pasaričeve premoženjske razmere. Hrvatom je bilo vse le bogastvo, za srce, za zavoljnost ter res notranjo zakonsko srečo se ni zmenil nikdo. Veronika je veljala v Stenjevcu za rajsko srečno kumico, saj je bilo pri Pasaričevih vsega, česar manjka navadni zagorski pari.

Če se je pa ovijal krog Veronikinega srca venec pravega ter notranjega zakonskega zadovolja, o tem je znala tožiti le sama sebi, ker je bila na novem do-

mu osamljena, kar se tiče zaupnega ter prisrčnega občevanja.

Mož Grga je bil malo doma. Če se je vračal, je imel polno posla, razgovor s sovaščani in vse mogoče barantije s Hrvati in Štajerci. Za Veroniko je bilo malo časa z izgovorom, da je najprej dober zaslužek in potem šele dolgovozno kramljanje. Ženki je priporočal uživetje v obširno gospodinjstvo in potem, ko se bo počutila gazdarico na največjem imanju daleč na okrog, bo ta zavest njeno zadovolje ter sreča.

Večkrat se je vračal s trgovskih poslov vinjen. V takem stanju je bil zadrezast, je neznosno hrgolil v spanju in proti jutru govoril čudne in tolikokrat strah ter grozo vzbujajoče besede.

Pod hišo, ki je stala ob bregu, je bila dolga ter razsežna klet, polna zagorskih in štajerskih vin. Ako je bil gazda doma, je najrajši stal pred na stežaj odprto kletjo ter ogovarjal mimoidoče.

Ob pogostih prilikah prihoda vinskih kupcev jih je gostil po sklenjeni kupčiji dolgo v noč v manjši sobi, ki je tvorila zaključek kleti.

(Dalje sledi.)

mo iskati utopljenca še najmanj 20 minut, ker ga v tem času še vedno lahko rešimo. Šele potem lahko smatramo, da je nastopila smrt, ko so dveurni pozikusi z umetnim dihanjem ostali popolnoma brezuspešni.

Peti del sveta Avstralija

ima kljub ogromni razsežnosti komaj 6 in pol milij. prebivalcev. Preživljalo bi se pa lahko v Avstraliji kljub nerodovitnim pustinjam 60—70 milijonov ljudi.

Visoka pismenost Japoncev.

Samo v eni ulici japonske prestolnice Tokio in sicer v mestnem delu Kanda, je 78 trgovin s knjigami.